

Prikaz knjige - Rozmeri Šekspir, Psihologija ometenih u razvoju

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Filozofski fakultet

Naslov knjige: Rozmeri Šekspir – Psihologija ometenih u razvoju, Beograd, izdavačko preduzeće Nolit, 1979. godina, 153 stranice.

Struktura knjige: Knjiga se sastoji iz devet poglavlja i dodatka koji sadrži opis pojmova. Poglavlja su sledeća:

Kontekst izučavanja

Psihološke posledice

Sredina

Porodica

Saznajne, motoričke i obrazovne smetnje

Ličnost i poremećaji u ponašanju

Psihološka procena

Obrazovanje i rana obuka

Specijalna nega dece ometene u psihofizičkom razvoju

U okviru svakog poglavlja postoje posebni delovi koji će kasnije biti navedeni i razmatrani.

Tema (problem): Tema kojom se knjiga bavi su različiti aspekti psihičkog života ometenih ljudi. Ona takođe pokušava da otkloni razne vrste predrasuda koje postoje vezane za njihov život, i bavi se problemom vraćanja psihofizičko ometenih u svet normalnih osoba. Knjiga daje i neke sugestije kako ometenim ljudima što više olakšati život. Pisac nas kroz ovu knjigu upoznaje i sa nekim od bolesti i nedostataka koje ometeni poseduju i kako se oni manifestuju i utiču na mentalnu strukturu ovih ljudi.

Prikaz poglavlja:

1. poglavlje – Kontekst izučavanja:

Na početku ovog poglavlja pokreće se pitanje značenja reči nedostatak, i tu nam je rečeno da postoje nedostaci u širem i užem smislu te reči, i da će se ova knjiga baviti onim užim značenjem. Ono obuhvata psihofizičke nedostatke koje možemo grubo podeliti na senzorne, mentalne i motoričke nedostatke. Osnovna ideja je ovde da postoji korelacija između stepena psihofizičkog nedostataka neke osobe i uspešnosti ispunjavanja zahteva koje sredina postavlja toj osobi. Tako da to može biti jedan od kriterijuma da bi neku osobu proglasili ometenom. Takođe pisac ovde naglašava da postoje velike individualne razlike između različitih grupa ometenih ljudi, i da neke osobe koje pate od potpuno istog nedostatka mogu veoma različito da reaguju na svoj hendikep, što zavisi od brojnih faktora. Pisac dalje ukazuje da ne možemo osobe ometene u razvoju da svrstavamo u različite grupe gde će u jednoj grupi ometenih svi patiti samo od jednog nedostatka. To je zbog toga što često dolazi do preklapanja nedostataka, odnosno veliki broj ometenih imaju dva pa i više nedostataka. Ta preklapljenost nedostataka često stvara probleme lekarima koji ne mogu da postave tačnu dijagnozu jer se čini da su neka nenormalna ponašanja rezultat samo jednog nedostatka, a tek se kasnije uviđa da postoje i drugi nedostaci.

Takođe postoji opasnost i od pojave sekundarnih nedostataka. To su nedostaci koji su najčešće uslovljeni slabom aktivnošću i interakcijom sa okolinom individue koja se javlja usled primarnih nedostataka.

Sekundarni nedostaci mogu biti različiti socijalni poremećaji ali i usporen mentalni razvoj iako dete ima sve predispozicije da se razvije u mentalno normalnu osobu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com